

Sygn. akt I KO 7/21

POSTANOWIENIE

Dnia 28 kwietnia 2021 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Włodzimierz Wróbel

w sprawie **J.K.**

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu w dniu 28 kwietnia 2021 r.,
wniosku skazanego o wznowienie postępowania, w którym zapadł prawomocne
postanowienie Sądu Apelacyjnego w (...) z dnia 2 kwietnia 2015 r., (sygn. akt II
AKz (...)),
na podstawie art. 545 § 3 k.p.k.,

p o s t a n o w i ł:

**odmówić przyjęcia wniosku wobec jego oczywistej
bezzasadności.**

UZASADNIENIE

Zarządzeniem Przewodniczącego Wydziału I Izby Karnej Sądu Najwyższego wezwano J. K. do wskazania w terminie 7 dni okoliczności mogących stanowić podstawę do wznowienia postępowania w sprawie pod sygn. II AKz (...) Sądu Apelacyjnego w (...), w której utrzymano w mocy postanowienie o umorzeniu postępowania w sprawie pod sygn. II K (...) Sądu Okręgowego w O., pod rygorem odmowy przyjęcia wniosku z dnia 10 lutego 2021 r. J. K. złożył następnie szereg pism, w których w sposób ogólny domagał się wyznaczenia obrońcy na potrzeby wznowienia postępowania względnie kasacji, podkreślając, że wiedzę o meandrach spraw związanych z przedmiotem sprawy II AKz (...) oraz zagadnień prywatyzacji PRG-ów ma adw. dr A. P..

Sąd Najwyższy zważył co następuje.

Wniosek był oczywiście bezzasadny w rozumieniu art. 545 § 3 k.p.k. Powyższy przepis nakłada na sąd obowiązek przeprowadzenia kontroli wniosku o wznowienie postępowania pochodzącego od podmiotu nieprofesjonalnego pod kątem tego, czy nie jest on oczywiście bezzasadny. Kontrola ta ma charakter quasi formalny, co oznacza, że w jej toku nie dochodzi do merytorycznego rozpoznania wniosku ani do badania jego zasadności pod kątem ewentualnych podstaw wznowienia, ale do wstępnego badania wniosku, w celu ustalenia warunków jego skutecznego złożenia. Wniosek, który jest oczywiście bezzasadny, bez wzywania do usunięcia braków formalnych, musi spotkać się z odmową przyjęcia. Oczywiście bezzasadność wniosku o wznowienie postępowania to taka, która nie wymaga szczególnego badania, jest widoczna "na pierwszy rzut oka", jest niewątpliwa i wniosek obiektywnie nie może doprowadzić do wzruszenia orzeczenia (zob. np. postanowienia SN: z 25 września 2015 r., II KO 49/15, OSNKW 2016/1, poz. 5; z 6 października 2015 r., V KO 56/15).

Taka sytuacja wystąpiła na gruncie niniejszej sprawy. W niezwykle ogólnikowy sposób wnioskodawca wskazał na potrzebę wznowienia postępowania w sprawie II AKz (...) Sądu Apelacyjnego w (...) nie przedstawiając następnie – mimo wezwania do uzupełnienia wniosku - żadnych informacji co do potencjalnych podstaw wznowienia. W piśmie z dnia 2 marca 2021 r. zatytułowanym „zażalenie” a stanowiącym w istocie odpowiedź na zarządzenie Przewodniczącego Wydziału I Sądu Najwyższego z dnia 15 lutego 2021 r., wnioskodawca zarzucił jedynie brak wyznaczenia mu „adwokata do sporządzenia nadzwyczajnego środka zaskarżenia” oraz brak zwolnienia go z kosztów postępowania. W piśmie tym zawarł także twierdzenie, że jego pierwotny wniosek należało potraktować jako wniosek o ustanowienie pełnomocnika do sporządzenia wniosku o przywrócenie terminu do złożenia skargi kasacyjnej. Należy wszakże zwrócić uwagę, że zgodnie z art. 519 k.p.k. kasację można wnieść wyłącznie o wyroku sądu odwoławczego, a od postanowienia tylko wówczas, gdy jego treścią jest umorzenie postępowania i zastosowanie środka zabezpieczającego z art. 93a Kodeksu karnego. Wskazywane przez wnioskodawcę postanowienie Sądu Apelacyjnego w (...) z dnia 2 kwietnia 2015 r. nie jest takim postanowieniem i strona nie może go zaskarżyć składając

kasację. W tym stanie rzeczy wspomniany wniosek zawarty w piśmie wnioskodawcy z dnia 2 marca 2021 r. jest bezprzedmiotowy.

Mając na względzie powyższe okoliczności należało orzec jak w sentencji.